

надъ чешкитѣ, лесно се уволява въглеливъ окисъ, тъй щото изново се осажда постъпенно варияна соль на чешкитѣ, които съ това се увеличаватъ. Когато капятъ капчиците, то тѣ осаждатъ варовитото вещество или въ видъ на шушулки (сталикти) или въ видъ на чешки (сталагмити).

Чешкитѣ по повърхността си се блъщатъ отъ лъскавината на капающаятата вода.

Съ особено впечатление влѣзохъ къмъ тайнствените „кладенци“, за които не можахъ да разбера отъ хората да ли сѫ искусствени или естественни. С. Раковски въ „нѣ-колко рѣчи о Асъню“ пише, че въ горните змѣюви дупки има кладенци и че по-долните били издѣлани сѫщо като широки кладенци.

Слѣдъ като прѣминяхме съ голѣмъ трудъ една тѣсна до 5 метра дѣлга дупка, наближихме до самите кладенци. Очуденъ останахъ отъ зрѣлището, което ми се прѣдстави! Съгледахъ цѣлъ редъ по-високи и по-ниски кладенци съ украсени стѣни. На първъ погледъ сеувѣрихъ, че человѣческа рѣка не би могла да направи такъвъзъ нѣщо. До 12 малки кладенци, издигнати единъ надъ други, обикалятъ почти отъ всички страни другъ единъ по-голѣмъ кладенецъ (размѣръ до 1 метръ), който е о 1 м. издигнатъ надъ дѣното на най-долниятъ кладенецъ. Сгѣнитѣ на кладенците сѫ тѣнки, изкривени и украсени съ брадавички. Лѣтно врѣме кладенците биватъ празни, тъй щото дозволяватъ да се видятъ изъ отзадъ расположените кладенци.

Какъ ще можемъ да си изяснимъ образуванието на тѣзи кладенци. Споредъ мнѣнието ми, по тѣзи места се простира единъ пластъ отъ шюпливъ бѣлѣзникъ въ варовикъ, който може да се растопява отъ прѣцѣдъющата се вода, тъй щото отъ дѣлговрѣменното течение на водата се образувалъ най-горниятъ кладенецъ, и постъпенно на редъ и долните. Близо до тѣзи кладенци на лѣво се отива до една друга дупка, въ която има до 10 подобни кладенци, нѣ тѣ сѫ запушени съ прѣсть.

Съ изучванието на околността на „горните змѣюви пещери“ разрѣшава се въпросътъ за образуванието на тия пещери. Рѣкичката, която тече прѣзъ змѣювий долъ изведнажъ се изгубва подъ земята надъ входътъ на по-съверната пещера